

ОСОБЛИВОСТІ КОНТЕНТУ СПЕЦПРОЄКТУ «ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКИХ ВОЇНІВ»

«Військо України» – журнал, який розпочав своє існування у 1992 році, а з 1994 до 2018 року був офіційним Центральним друкованим органом Міністерства оборони України. 19 грудня 2018 року вийшов останній номер журналу, видання припинило діяльність, а найкращі журналісти перейшли до редакції новоствореного інтернет-ЗМІ «АрміяInform». Матеріали «Війська України» були призначені для цивільних і військових фахівців у галузі військового будівництва, оборонної політики та політики безпеки, журналістів, викладачів і студентів профільних вузів та факультетів, а також для всіх, хто цікавиться станом і напрямками розвитку оборонної політики України.

З 2016 року редакторський колектив журналу «Військо України» запустив унікальний спецпроект «Історії українських воїнів». Вийшло п'ять книг публіцистичних матеріалів про українських воїнів, кращих синів і доньок України, які боронять нашу землю від загарбників. Це книги: «Побратими», «Відчайдухи», «Наші», «Пророцтво Жанни», «Бойправи». Особливості контенту цього спецпроекту і стали предметом нашого дослідження.

Редактор спецпроекту «Історії українських воїнів», полковник Валентин Буряченко, – автор передмов до кожної з п'яти книг, де він пояснює назву кожного з видань. Так, наприклад, у передмові до першої книги «Побратими» він, говорячи про українських захисників, зазначає: «Зустрівшись на дорогах буремного Сходу, вони разом ідуть у бій, прикривають один одного спинами. І коли смерть дихає їм в обличчя, неймовірна втома сковує рухи, а ворог продовжує атакувати, слова «Тримайся, брате!» наказують жити! Вони не говорять «я» – вони говорять «ми». На лінії вогню ця людська єдність відчувається як ніде [1, 3].

Усі публікації в книгах «Побратими», «Відчайдухи», «Наші», «Пророцтво Жанни», «Бойправи» зроблені журналістами на основі реальних зустрічей і подій. У всіх випусках спецпроекту зображуються події антитерористичної операції на сході України, представлені особистості воїнів-героїв, волонтерів, медперсоналу, всіх тих, хто завдяки своїй мужності та відвазі отримали визнання та пошану з боку суспільства.

Тематика книг спецпроєкту спрямована не тільки на чоловічу аудиторію. Багато жінок вступають до Збройних Сил України, тому інформація, викладена на сторінках цих п'яти книг, є для них також цікавою та актуальною. Четверта книга «Пророцтво Жанни» присвячена саме жінкам військовим. Валентин Буряченко у передмові до цієї книги згадує героїнь, про подвиги яких йдеться саме в цій частині спецпроєкту: «Намагаючись заховати свою дівочу вроду за камуфляжем, сьогодні вони поряд із чоловіками самовіддано захищають свою землю, свій дім, своїх дітей, долі народжених і ненароджених українців. Юлія Матвієнко – професійний снайпер, який крізь приціл своєї гвинтівки пильнує, аби смерть не долетіла до наших хлопців. Юний медик Катруся Луцик на своїх плечах винесла з поля бою понад сотню поранених. Кухар Олена Бурзак каже, що годуватиме хлопців до перемоги, бо «кожну справу треба доводити до кінця, як і кожну страву – до повної її готовності». А кадровий офіцер Жанна Олещенко, яка пройшла найгарячіші точки на Сході, має пророцтво: Україна переможе і синьо-жовтий прапор знову замайорить над визволеними Кримом та Донбасом!» [2, 4].

Неодмінно в центр розповіді військові журналісти намагаються поставити людину, тому використовують жанри портретного нариса, життєвої історії, інтерв'ю, репортажу.

На передній боковині обкладинки кожної з книг проєкту розміщено малюнок або фото, на якому зображено одного або декілька воїнів, а на задній боковині обкладинки усіх п'ятих книг перераховуються міста, селища, села, де воювали українські захисники, поряд винесено і анотацію, свою для кожної книги. Наприклад, у книзі «Побратими» вона така: «Держслужбовці, робітники, вантажники, учителі, фермери... Усі вони різні. І, можливо, ніколи б не зустрілися в цьому житті, не одягли б однострій, не спали б в одному бліндажі, не їли б з одного казанка, не стали б побратимами, якщо б не поклик Батьківщини, над якою нависла біда. Вони залишили свої сім'ї та справи. Вони єдині у своєму прагненні захистити Україну, а значить – мобілізовані бути сильними, мобілізовані бути патріотами, мобілізовані бути героями...» [1, 224].

Також у всіх книгах на задній боковині знизу розміщуються логотип журналу «Військо України», гасло «Читати – щоб знати, знати – щоб перемагати», посилання електронні варіанти видань.

У п'яти книгах представлені індивідуальні та групові фото (з побратимами, друзями, сім'ями, дітьми, тваринами, під час зустрічей з учнями шкіл та дитлаками в дитячих садочках, паради). Деякі світлини зроблені на фоні позицій, блок-постів, розбомблених локацій. Є фото з зображенням прапора України, зброї, техніки, шевронів, медалей, орденів. В

оформленні видань використано фотоматеріали Євгена Силкіна, Сергія Лойка, Дмитра Муравського.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Побратими. Історії українських воїнів. / за заг. ред. В. Буряченка. Київ : Військо України, 2016. 224 с.

2. Пророцтво Жанни. Історії українських воїнів / за заг. ред. В. Буряченка. Київ : Військо України, 2018. 224 с.